

El bipartit alerta dels perills de deixar la Diagonal tal com està

1. • Mayol pinta un futur negre per a l'arbrat de l'artèria si guanya la tercera opció en la consulta
2. • La tàctica municipal per al referèndum apuntala la reforma en el descrèdit de l'actual avinguda

XABIER BARRENA
BARCELONA

si els barcelonins no voten per la transformació de la Diagonal (tant hi fa si en rambla o en bulevard), planaran sobre ells una sèrie de funestes conseqüències que deixaran en un joc de nens les 10 plagues que Jahvè va enviar a l'Egipte de Ramsès II. Si fa uns dies va ser el mateix alcalde Jordi Hereu qui va advertir que deixar la Diagonal exactament com està suposaria el col·lapse circulatori, ja que l'avinguda avui dia és absolutament «ineficient» tant per al trànsit privat com per al transport públic, ahir va ser el torn de l'excap de files d'ICV-EUiA a l'ajuntament, Imma Mayol, que, com a responsable de l'àrea de Medi Ambient, va alertar que el triomf de la tercera opció en el referèndum (ni rambla, ni bulevard) del mes que ve seria la pitjor notícia per a l'arbrat de l'artèria. Una massa arbòria, que en més de la meitat (el 55% dels 1.244 exemplars) presenta tants problemes de salut que posen en dubte la seva supervivència a mitjà termini.

La Diagonal ha passat en poc més de dos anys de ser una bonica avinguda barcelonina on poder posar el tramvia a ser gairebé una via inservible que obliga a l'actuació urgent. Almenys, així ho pinta ara el Govern municipal. Tant és així que, si segueix aquesta tendència, no s'entendrà que se sotmeti a votació si cal intervenir-hi davant una situació tan desesperada. Si l'actual Diagonal ja no és «l'instrument adequat per a la mobilitat», com va dir Hereu en la presentació de les dues opcions de transformació que patrocina el bipartit, tampoc és un hàbitat que resulti adequat per als arbres.

ESTRÈS HÍDRIC / Aquests pateixen, per exemple, falta d'aigua, cosa que deriva en un estrès hídric que té com a conseqüència la caiguda prematura de la fulla, especialment en el cas del plàtan. També paguen la factura de diverses podes dràstiques realitzades durant les dècades dels 50 i 60 per poder permetre que els veïns tinguessin una visió completa de les desfilades militars que el règim franquista organitzava en aquesta avinguda. I, a més, s'hi han d'afegir alteracions com les ferides, les inclinacions i fins i tot els arbres amb un tronc que creix a sobre del paviment buscant espai vital. El preàmbul de la fi del món vegetal si no s'actua. Això sí, tant hi fa si es construeix un bulevard o una rambla. Les dues solucions són,

oficialment, un model de virtuts. Per exemple, el bulevard preveu la col·locació d'un paviment amb cambra d'aire que permetria la circulació de l'aire i de l'aigua, a més de proporcionar als arbres més superfície vital.

La rambla, per la seva part, més enllà d'augmentar considerablement el nombre d'exemplars, dels 1.244 als 1604 (per 1.339 del bulevard) preveu, ja que s'han de moure totes les files d'arbres, preparar adequadament el terreny per a la comoditat de les espècies vegetals. Així, segons va explicar ahir el gerent de Medi Ambient, Jordi Campillo, es col·locarien noves graves i argiles que permetrien el creixement de les arrels, i el reg gota a gota.

Jordi Campillo es va negar a xifrar el nombre d'arbres que no podrien sobreviure a la transformació d'aquesta artèria metropolitana i va avançar que se sotmetrà cada exemplar a un examen i que es farà tot el que sigui possible per evitar la solució final, és a dir, la conversió en biomassa.